

Et af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og dennes svar herpå samt en udtalelse fra Kommunernes Landsforening over et udkast til lovforslaget

Spørgsmål 1:

Ministeren anmodes om at kommentere ændringsforslag nr. 1 i udkastet til betænkning over lovforslaget, jf. bilag 2.

Svar:

Det foreslås i ændringsforslaget, at den nu-gældende bestemmelse i planlovens § 3 a, stk. 1, 2. pkt., hvorefter en fritagelse kan tidsbegrænses, bliver ændret, således at en fritagelse skal tidsbegrænses, hvis kommunalbestyrelsen anmoder om det.

Fritagelsen for at overholde de sædvanlige planprocedurer gælder kun indkvarteringssteder for asylansøgere og flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, og fritagelsen gælder kun, så længe bebyggelsen anvendes hertil. Der er derfor efter min mening generelt ikke noget behov for at tidsbegrænse de fritagelser, der meddeles.

Der kan dog foreligge særlige forhold i forbindelse med enkelte sager, og det er derfor i den gældende bestemmelse præciseret, at en fritagelse kan tidsbegrænses.

Den foreslåede bestemmelse sigter på, at de kommunalbestyrelser, der ønsker det, skal have en sikkerhed for, at fritagelsen kun gælder en vis tid, og at anvendelsen af bebyggelsen derefter skal vurderes efter de almindelige planregler.

Jeg har forståelse for, at kommunerne kan have et sådant ønske, og jeg kan derfor tiltræde ændringsforslaget, idet jeg forudsætter, at tidsfristen i det enkelte tilfælde fastsættes, således at investeringen kan udnyttes i et rimeligt antal år, og at Direktoratet for Udlændinge får lejlighed til at fremkomme med sine bemærkninger til den eventuelle tidsfrist, forinden Miljø- og Energiministeriet træffer endelig afgørelse herom.

Det tilføjes, at en tidsbegrænsning fortsat vil kunne fastsættes, selv om kommunalbestyrelsen ikke har fremsat ønske herom.